

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/sledztwa-1/oddzialowa-komisja-w-szczecini/31510,Sledztwa-w-toku.html>
01.03.2026, 03:16

Śledztwa w toku

Zbrodnie komunistyczne

Śledztwo o sygn. S 71.2025.Zi (54-55)

Prokurator Oddziałowej Komisji w Szczecinie prowadzi śledztwo w sprawie ukrywania dokumentów podlegających ustawowemu obowiązkowi przekazania do zasobu archiwalnego IPN w Szczecinie.

Ustalono, iż materiały te mogą znajdować się u byłego funkcjonariusza Zwiadu WOP w Koszalinie. Przeprowadzone w dniu 14.11.2025r. przeszukania doprowadziły do ujawnienia kilku tysięcy dokumentów Zwiadu Bałtyckiej Brygady Wojsk Ochrony Pogranicza, Akademii Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Urzędu Bezpieczeństwa, Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, z lat 1951-1989.

Zgodnie z art. 28. ust. 1 ustawy o IPN-KŚZpNP „Każdy, kto bez tytułu prawnego posiada dokumenty zawierające informacje z zakresu działania Instytutu Pamięci, jest obowiązany wydać je bezzwłocznie Prezesowi IPN”, zaś art. 54 ust 2 stanowi, iż uchylanie się od przekazania takiej dokumentacji stanowi czyn zabroniony zagrożony karą od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo o sygn. S 62.2025.Zk

Śledztwo wszczęte w dniu 31 października 2025r. w sprawie zbrodni komunistycznej, dotyczącej przekroczenia uprawnień, w okresie od stycznia 1954 r. do stycznia 1955 r. w Myśliborzu, ówczesne woj. szczecińskie, przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Publicznego z Myśliborza, prokuratorów miejscowej Prokuratury Powiatowej oraz skład orzekający Sądu Powiatowego - Wydział Karny w Myśliborzu, którzy nie mając dowodów potwierdzających popełnienie przez Stefana W. przestępstwa określonych w art. 31§1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (mały kodeks karny), pozbawili wyżej wymienionego wolności, z powodu antysowieckich wypowiedzi, uznanych za lżenie narodu rosyjskiego poprzez jego tymczasowe aresztowanie, a następnie skazanie na karę więzienia.

Jak ustalono Stefan W. - pracownik fizyczny PGR w Gogolicach został zatrzymany w dniu 11 stycznia 1954 r. na dworcu PKP w Myśliborzu przez funkcjonariuszy miejscowego PU ds. BP i w tym samym dniu tymczasowo aresztowany przez Prokuratora Powiatowego.

W dniu 27 kwietnia marca 1954 r. Sąd Powiatowy- Wydział Karny w Myśliborzu uznał Stefana W. za winnego tego, że: „w dniu 11 stycznia 1954 r. na dworcu PKP w Myśliborzu lżył naród rosyjski”, tj. czynu z art. 31§ 1 m.k.k. i skazał go na karę 1 roku więzienia.

Ww. został zwolniony z więzienia po odbyciu całości orzeczonej kary. Obecnie trawia czynności zmierzające do pozyskania akt ówczesnego postępowania karnego i innych dokumentów dotyczących tego zdarzenia oraz ustalenia danych osobowych sprawców tych zbrodni, a mianowicie funkcjonariuszy UB, prokuratorów oraz składu orzekającego myśliborskiego sądu.

Śledztwo o sygn. S 43.2025.Zk

Śledztwo wszczęte w dniu 3 października 2025r. w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, mającej miejsce w 1952r. w Szczecinie, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, poprzez bezprawne pozbawienie wolności Władysława S. a, tj. czynu z art. 189§2 kk w zb. z art. 231§1 kk w zw. z art. 11§2 kk zw. z art. 12§1 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o IPN – Komisji Ścigania Zbrodni p-ko Narodowi Polskiemu

Władysław S. został zatrzymany w dniu 13.01.1952r. przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Szczecinie, a następnie aresztowany przez prokuratora Prokuratury Wojewódzkiej w Szczecinie, za rozpowszechnianie fałszywych wiadomości o władzach Polski Ludowej i ZSRR, czyli tzw. „wrogiej propagandy”, tj. popełnienie czynu z art. 22 mkk. W sprawie tej skierowano następnie wniosek o ukaranie Władysława S. do Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w Warszawie, która orzeczeniem z dnia 13.06.1952 r. uznała go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 22 mkk i umieściła go w obozie pracy na 20 miesięcy. Pokrzywdzony odbywał karę do dnia 4.01.1953 r. kiedy został warunkowo zwolniony.

Aktualnie trwają kwerendy w Archiwach IPN, Archiwach Państwowych i w Archiwum Akt Nowych w Warszawie w celu uzyskania pełnych akt sprawy p-ko Władysławowi S. Ponadto zlecono specjalistyczną ekspertyzę historyczną.

Śledztwo o sygn. S 52.2025.Zk

Śledztwo wszczęte w dniu 9 października 2025 r. w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, mającej miejsce w latach 1955-1956 w Szczecinie i w Warszawie, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, poprzez bezprawne pozbawienie wolności Stanisława C., tj. czynu z art. 189§2 kk w zb. z art. 231§1 kk w zw. z art. 11§2 kk zw. z art. 12§1 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o IPN – Komisji Ścigania Zbrodni p-ko Narodowi Polskiemu (Dz.U.2023 r. poz. 102, t. j.),

Stanisława C. skazano wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie z dn. 23.09.1955r. za to, że rozpowszechniał tzw. „wrogą propagandę”, tj. o popełnienie przestępstwa z art. 22 dekretu z dnia 13.06.1946r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz.U.1946.30.192), tj. tzw. „małego kodeksu karnego (mkk)” na karę 2 lat więzienia.

W przedmiotowej sprawie zapoznano się aktami sprawy karnej przeciwko Stanisławowi C., ustalono dane osobowe byłych pracowników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Szczecinie oraz prokuratorów Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Szczecinie, wykonujących w powyższej sprawie czynności procesowe oraz dane osobowe sędziów Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie orzekających w tej sprawie. Aktualnie trwają przesłuchania, oględziny materiałów archiwalnych i inne czynności śledcze, a nadto analiza zgromadzonych dotąd dowodów.

Zbrodnie nazistowskie

Śledztwo o sygn. S 68.2023.Zn

Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskich, będących zbrodniami przeciwko ludzkości, popełnionych przez funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej, w okresie od 1944r. do 1945r., na terenie podobozu/komanda roboczego, niemieckiego obozu koncentracyjnego Ravensbrück w Chojnie, polegających na zabójstwach więźniarek tego podobozu/komanda roboczego, tj. o czyn z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31.08.1944r. w zw. z art. 3 ustawy o IPN-KŚZpNP.

W toku śledztwa dotychczas ustalono. W połowie 1944r. (około 15.08.1944r.) niemieckie władze utworzyły podobóz KL Ravensbrück w Chojnie. Powodem tego postępowania była konieczność skierowania niewolniczej siły roboczej do prac związanych z utrzymaniem i rozbudową znajdującego się lotniska Luftwaffe. Wykorzystano tu prawdopodobnie baraki letniego obozu dla Hitlerjugend. Pierwszy udokumentowany „transport specjalny” miał miejsce ok. połowy października 1944r. i składał się z obywaterek polskich wywiezionych po Powstaniu Warszawskim, przez obóz w Pruszkowie. Oprócz Polek, drugą największą grupę więźniarek stanowiły Francuzki. Liczba więźniarek oscylowała w przedziale 1500-2000 osób. Praca w obozie była bardzo ciężka, zaś warunki pobytu złe, co w połączeniu zagrażało biologicznej egzystencji więzionych tam kobiet. Zachowanie personelu obozu było w większości brutalne i nieludzkie. Istnieją relacje o mających tam miejsce zgonach oraz pojedynczych przypadkach zabójstw.

Załoga obozu uciekła z niego na przełomie stycznia i lutego 1945r., jednakże po ok. 2 dniach w obozie pojawił się pododdział SS, który zmusił więźniarki do ewakuacji, która nastąpiła do obozu macierzystego. W czasie przygotowań miało dojść do zabójstwa kilku kobiet i dwóch więźniów narodowości francuskiej. W czasie samego marszu kobiety, które nie dotrzymywały tempa miały być zabijane. Ponad kilkadziesiąt kobiet przetrwało, będąc wpisanymi na listę przy obozowej izbie chorych. Więźniarki te zostały pozostawione w niej, choć wspomniany pododdział SS podpalił zabudowania obozowe.

W toku śledztwa precyzyjnie odtworzono wygląd obozu i jego umiejscowienie. Jednocześnie wytypowano potencjalne miejsc ukrycia zwłok, uzyskując opinie biegłego z zakresu geodezji i kartografii Uniwersytetu Warszawskiego, z wykorzystaniem technologii lidar.

Czynności procesowe pozwoliły również ustalić kilkaset nazwisk osób pokrzywdzonych.

Śledztwo o sygn. S 33.2024.Zn

Śledztwo w sprawie dotyczącej podejrzenia popełnienia zbrodni nazistowskiej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, w okresie od 1943r. do 1945r., na terenie niemieckiego nazistowskiego podobozu Klützow, części zespołu obozowego należącego do obozu koncentracyjnego Ravensbrück, polegającej na zabójstwach więźniów tego podobozu, różnej narodowości, dokonanych przez funkcjonariuszy państwa nazistowskiego, czyli Rzeszy Niemieckiej, tj. o czyn z art. 1 pkt. 1 Dekretu z dnia 31.08.1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko - hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego (Dz.U.1946.69.377, ze zm.) w związku z art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r., o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Obecnie trwają tłumaczenia, analizy oraz oględziny uzyskanych w czasie przeprowadzonych kwerend archiwalnych dokumentów, przesłuchiwanie są również świadkowie – osoby najbliższe dla więźniów podobozu Klützow.

Śledztwo o sygn. S 22.2024.Zn

Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskich, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, popełnionych przez funkcjonariuszy III Rzeszy Niemieckiej w okresie od 1944 roku do 1945 roku, na terenie podobozu, niemieckiego obozu koncentracyjnego Ravensbrück w Kaliszu Pomorskim, polegających na zabójstwach więźniów tego podobozu.

W trakcie wszczętego śledztwa przeprowadzono szereg czynności procesowych na podstawie, których ustalono, iż w lipcu 1944 roku niemieckie władze utworzyły podobóz KL Ravensbrück w Kaliszu Pomorskim.

Przyczyną jego utworzenia była konieczność skierowania i wykorzystania niewolniczej siły roboczej do prac związanych z produkcją zapalników do rakiet V-1, w zakładach firmy Gerätewerk Pommern. Największą grupę więźniów stanowili Polacy, a oprócz nich byli jeszcze Belgowie, Francuzi i Rosjanie. Liczbę więźniów szacuje się od 500 do 1000. Zamieszkiwali w 6-8 barakach. Komendantem podobozu był SS-Haupstrumführer Kühn. Załogę stanowiło od kilkunastu do kilkudziesięciu strażników SS.

Praca w podobozie była bardzo ciężka, a warunki pobytu złe, co w połączeniu z niedostatecznym i złej jakości wyżywieniem zagrażało biologicznej egzystencji więzionych tam mężczyzn. Istnieją relacje o mających miejsce zgonach i przypadkach zabójstw więźniów.

Podobóz ten funkcjonował do lutego 1945 roku, kiedy to ewakuowano pozostałych więźniów do obozu w Sachsenhausen.

Aktualnie przesłuchiwanie są członkowie rodzin ustalonych byłych więźniów, zabezpieczana dokumentacja archiwalna. Dodatkowo oczekiwana jest odpowiedź z Archiwum Federalnego Niemiec Filia w Ludwigsburgu.

[Następny Strona](#)